

Universitätsbibliothek Paderborn

Anthologia Sacra

Ex Probatissimis Vtrivsqve Linguæ patribus collecta, atque Octastichis
versibus comprehensa

Billy, Jacques de

Parisiis, M.D.LXXV.

De piorum spe. 54.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50828](#)

S A C R A

animalibus cor in ventre habere
scribit.

De piorum spe 54.

Sp̄es mala cuncta leuat, vinumque edicit ab ^m
Mellāque de rigida pinguia rupe trahit.
Sp̄es quoque sancta piis est ignea nocte columna,
Incus, quæ nullis frangitur icta malis.
Christicole ò sortem populi bis t̄rque beatam,
Rebus in aduersis cui datur ista comes!
Hac duce nam quiuis lata subit aspera mente,
Vixit & in mediis ut Salamandra rogis.

S C H O L I A.

Lib. 13. *Spes mala*) Plato, ut est apud
var. hist. lianū, spem ita definire solebat
ut nihil aliud esse, quam vigilan-
tium insomnium diceret: quod
qui in rerū futurarū spe vici
pleraq; inania sibi pollicentur.
Verūm hoc de ea demū spe intel-
ligendū est, quæ nō nisi fluxis,
fragilibus rebus, atque interi-
obnoxiis, nititur: in quibus quis
spē figit, iis profecto simili-
est, qui se inter dormiēdum an-

plissimis opibus præditos esse
putat: excitati autem, inopes pror-
sus ac vacuos sese inueniunt. Eius-
modi improborum hominum ac
mundo addictorum spes est. Ob *Sap. 5.*
eaq; causam in Scriptura stipulæ
à vento abreptæ, ac spumæ maris,
& fumo cōparatur. Ac Iob spem *Iob. 8.*
hypocritæ perituræ esse asserit. At
verò de pīj Christiani spe longè
aliter sentiendū est, quippe quā
eiusmodi esse Apostolus testetur,
Rom. 5.
vt nūquā cōfundat. Ac pīnde Iob,
Iob. 13.
in grauissimis quibusq; afflictio-
nibus eā arctissimè cōpleteba-
tur, cū diceret se, etiā si à Deo oc-
cideretur, tamen in eū speraturū.
In quo quidē Senecæ iudiciū cō-
demnatur, qui rhodiū quēdam,
vt nimis fracti & abiecti animi
hominem, vehemēter accusabat,
q; cū cauea inclusus, vt ei in acer-
bissimis cruciatib; vita proroga-

S A C R A

retur à tyrāno quodā inclusus
neretur , ab amicis tamen addi-
nō potuit, vt mortē sibi concili-
ret,homini tandem sperandū e-

1.Cor.15 dicens,quādiu apud viuos es
Ac quidē Paulus de ea spe ve-
faciens , quæ non ultra hu-
mundum porrigitur , his ver-
vtebatur , Si in hac tantum vi-
sperantes sumus, miserabilior

2.Cor.4. sumus omnibus hominibus.
rūm ipsius spes lögè sublimi-
ferebatur.Perspiciebat enim
ea quæ videntur,sed quæ non
dentur: illūdque secū reputab-
calamitates huiuscē vitæ lēgi-
mas,atq; adeo momētaneas
si cum eterna gloria, quæ hi-
quæritur,in comparationem
niant:atque,vt idem alio loco
cebat, passiones huius tempo-
nō esse cōdignas ad futurā glo-
quę reuelabitur in nobis.Quę

Heb.11.

delicet in re Mosem imitabatur,
qui ea de causa afflictiones suas
forti animo perferebat, quod a-
spiceret in retributionem. Eoque *Sap. 3.*
spectat, quod de iustis Sapiens in-
quit, nimirum spem illorum im-
mortalitate plenam esse. Ac sanè
hæc virtus omnibus, qui salutem
suam plurimi faciunt, per quam
necessaria est. Nam quia iis, qui
pietatis iter tenent, plurimæ rerū
difficultates, ac molestiæ obiici
solent, proinde illud necesse est,
ut spes, firmissimæ cuiusdam co-
lumnæ instar, fidem & charitatē
fulciat: ne alioqui vel bonorum
operum studio & exercitatione
fatiscat, vel afflictionibus ac ter-
roribus illis, qui in dies occurrūt,
succumbant. Ac propterea Apo-
stolus eos optima consolatione
frui ait, qui ad sanctam hanc spem
confugiunt, quam velut firmam

S A C R A

Heb. 6. animæ anchoram habent.
i. Thes. 5 rursum hanc virtutem galæ
salutis appellat.

Quā breues sint mūdi voluptatis

55.

*S*irenes procul este, procul fugi blanda voluptas.
Desine nos cantu perdere velle tuo.
Gaudia nam nobis quòd primùm ostendis et offri.
Id facis, ut miseris causa sit ista necis.
Nam velut ex molli nil unquam excerptitur tua.
*V*is semel ut præli fluxerit inde liquor:
Sic semel ut prælo mortis caro nostra subacta est,
*N*on viret ad lusus post rediūma suos.

S C H O L I A .

Serm. 9. Sirenes procul este) D. Bernard
in Sæctis. exponens illud Caticorum, Ma-
liora sunt ubera tua vino, ait, p-
vinum, carnis voluptates intel-
gi posse. Idque ut planum faciat
his verbis vtitur: Ut tua semel
expressa non habet iam quod de-
nuo fundat, sed perpetua ariditate
damnatur: sic caro in pressu
mortis ab omni prorsus suadet.